

Statens Tjenestemænd opnaas Flertal for den."

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Lovforslaget blev ved Fremsættelsen motiveret af den højtærede Finansminister og var Genstand for en udførlig Førstebehandling. I det nedsatte Udvalg er der ikke opnaaet Enighed, idet et Flertal bestaaende af Konservative, Radikale og Socialdemokrater indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Vedtagelsen af Lovforslaget vil bevirke, at Staten faar en forøget Udgift paa formentlig 3½ Mill. Kr., medens Forøgelsen formentlig vilde blive ca. 7 Mill. Kr. i Henhold til den gældende Lov. I øvrigt kan jeg med Hensyn til Lovforslagets Indhold henholde mig til, hvad jeg udtalte ved første Behandling.

Der er til Udvalget indgaaet Protester fra enkelte Grupper, der berøres af Lovforslaget, dels Tjenestemænd, dels honorarlønnede. Endvidere foreligger der uden for Betænkningen et Ændringsforslag fra de ærede Medlemmer Munch-Petersen og Aksel Larsen, i hvilket det foreslaas, at Loven kun træder i Kraft, hvis der ved Urafstemning blandt samtlige Statens Tjenestemænd opnaas Flertal for det. Jeg mener nu, man maa henholde sig til de Forhandlinger, der har fundet Sted mellem Finansministeren og de kompetente Hovedorganisationer, der har Forhandlingsret i Henhold til Tjenestemandsløven. Under denne Forhandling har Hovedorganisationerne tiltraadt Lovforslaget, og derfor har der ikke kunnet tages Hensyn til de Protester, der er fremkommet.

Som man vil se af Betænkningen, har Venstres Repræsentanter fremdraget et Spørgsmaal, der har været Genstand for Forhandling i Samlingen 1931—32, og jeg henviser til de Udtalelser, der blev fremsat dengang. Partiet Venstre gik da ind for Regulering paa et andet Grundlag, nærmest paa Grundlag af Befolkningens gennemsnitlige Indtægt, og som man vil se af Betænkningen, er der nu paa Finansministeriets Foranledning fremskaffet nogle Oplysninger fra Statistisk Departement, hvoraf det fremgaar, at Gennemsnitsindtægten for Personer over 18 Aar er faldet meget betydeligt, saa hvis man skulde følge Partiet Venstre i dets Forslag, vilde det bevirke, at Tjenestemandene i Stedet for at faa en Forhøjelse den 1. April paa ca. 3½ Mill. Kr., vilde faa

en Forringelse af Lønnen paa ca. 3½ Mill. Kr., det vil sige, at Venstres Forslag, i Forbindelse med Partiets Ændringsforslag, vilde betyde en Formindskelse af Udgifterne for Staten til Tjenestemandene paa ca. 7 Mill. Kr. I Betænkningen staar, at et Flertal ikke har ønsket at deltage i Forhandlinger om Ændringer i den Henseende, og paa given Foranledning skal jeg oplyse, at dette Flertal er Socialdemokrater og Radikale, idet disse har modsat sig, at der blev foretaget en Undersøgelse og stillet Ændringsforslag i den Retning, medens Det konservative Folkeparti maa-ske har stillet sig lidt mere velvilligt, i hvert Fald til en Undersøgelse af Spørgsmaalet. Jeg skal paa Udvalgsflertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret og fraraade at stemme for de af Partiet Venstre og de af de ærede Medlemmer Munch-Petersen og Aksel Larsen stillede Ændringsforslag.

Hans Jacob Sørensen: Ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag blev der ført en jeg tør nok kalde det teoretisk Diskussion om, hvorvidt det, man stod over for at skulle gennemføre, maatte betragtes som Tillæg til Tjenestemandenes Lønninger, eller om der var Tale om det modsatte: at de skulde have et Mindrebeløb, nemlig i Forhold til det, de kunde faa. Det sidste Standpunkt blev stærkt fremhævet saavel fra socialdemokratisk som fra radikal Side, medens jeg tillod mig at forfægte det første, nemlig at det, der reelt forelaa, var, om vi paa det nuværende Tidspunkt kunde forsvare at gaa til en Forhøjelse af Lønningerne for hele Statens Omraade.

Jeg tror nok, jeg har Lov til at sige, at de sidste Dages Begivenheder i tilstrækkelig Grad har vist, at det Standpunkt, jeg indtog, var det rigtige, fordi det var det, der kom det faktiske nærmest. Jeg tænker her paa den Forhandling, der forleden fandt Sted her i Tinget, da vi behandlede et Lovforslag, der gik ud paa at forlænge Gyldigheden af midlertidige indirekte Skatter til et Beløb af 52 Mill. Kr., og et Forslag om en ekstraordinær direkte Skat paa 15 Mill. Kr. Og da Ministeren begrundede Fremkomsten af disse Skatteforslag — Skattekrav kan man jo kalde det —, havde han paa Listen en Forhøjelse af Tjenestemandslønningerne paa 3½ Mill. Kr. Da Lovforslagene var til Behandling, kom man, dels foranlediget af Oppositionen, dels af den højtærede Finansminister, ind paa en Drøftelse af hele den finansielle